

saaledes at de fuldstændig kan maale sig med de Herrer Jurister.

Niels Petersen: Jeg skal blot sige, at jeg ikke havde Ordet før for at forsvare Juristerne. Jeg fremhævede, at det var meget muligt, at man ikke behøvede Jurister til Formænd i Værgeraadene, men at det Indtryk, jeg havde faaet under den Virksomhed, jeg havde, var, at der dog var et betydeligt Kompleks af Retsregler, som Jurister dog maaske kunde forudsættes at have nøjere Kendskab til end Folk, der ikke har beskæftiget sig dermed. At det at tage juridisk Eksamen eller være Jurist i den Grad, som det ærede Medlem mente, skulde berøve Folk Fatteevnen, tror jeg nu ikke paa. (*H. P. Hansen* [Randers Amts 1ste Valgkreds]: Det kan man heller ikke forlange eller forudsætte, at det ærede Medlem skal kunne). Jeg tror i det hele ikke, man skal forlange, at nogen skal tro eller gaa ud fra, at det at have indvundet nogen Kundskab i en bestemt Retning skulde virke ødelæggende paa Fatteevnen. Det tror jeg ikke paa, men det, jeg har haft Lejlighed til at erfare, er, at i et stort Værgeraad eller i alt Fald et Værgeraad, hvortil der hører en Kreds med et stort Indbyggerantal, lægges der stærkt Beslag paa alle Medlemmer, de har alle meget at gøre; der er meget at gøre for Lægen, meget at gøre for Juristen, meget at gøre for alle. Om det saa bliver Værgeraadet en Lettelse, at man til at afgøre de Retsspørgsmaal, der foreligger, tager en Mand, der ikke har beskæftiget sig med slikt, det anser jeg for tvivlsomt. Det er det, jeg har sagt, jeg var ikke sikker paa det, det var meget muligt, at man i de fleste Tilfælde kunde magte det lige saa godt, men tvivlsomt var det dog. Jeg gaar da ogsaa ud fra, at over de Spørgsmaal, som Lægen faar at skønne over, kan han i de fleste Tilfælde skønne sikrere end vi, der ikke er Læger. Andet og mere har jeg ikke ønsket at sige. Som sagt, jeg anser det blot for noget tvivlsomt. Men det er meget muligt, at man ogsaa paa det Omraade skal det Skridt videre at bestemme, at enhver kan vælges til Værgeraadsformand.

Eduard Larsen: Det har jo ikke været Meningen med dette lille Lovforslag, at man skulde komme ind paa nogen Debat om principielle Spørgsmaal, men da de Ord, vi nu har hørt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (*Niels Petersen*), var en Gliden hen imod dette at tage Parti for et

bestemt Princip, har jeg taget Ordet for ganske kort at sige, at jeg er ganske uenig i hans Betragtning, og jeg vilde ønske, at Lovforslaget havde indeholdt en Bestemmelse, hvorefter man havde kunnet tage Formændene for Værgeraadene fra en langt større Kreds, end der her er Tale om. I mine Øjne betyder Lovforslaget en teknisk Forbedring, men ikke nogen virkelig Udvidelse af Lovens Ramme eller nogen virkelig saglig Forbedring af Loven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Ved Skrivelse af Dags Dato tilbage-sender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Nationalbankens Oktroj, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive forelagt her. Dette sker herved.

Eksemplarer er omdelte.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser

i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Nationalbankens Oktroj har afgivet Erklæring over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer er omdelte.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 3¹⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Æneste Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Nationalbankens Oktroj.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁵.